

Moja Portugalska (riki 2009)

Portugalska je bila že dolgo najina top destinacija. Odločitev je padla kak mesec pred dopustom. Ker imamo pri hiši varčnega in hitrega Twina, cene goriv po svetu nam niso bile več ovira. Ko pa sva še ugotovila, da se nam termina skoraj pokrivata s Klančnikovim, je padla dokončna odločitev. Portugalska.

Zmenili smo se s Klančniki, da bomo v Sežani v petek, 25.06., ob deveti uri. In ker je van tako hiter, sem bil tam dosti prej. Prideta. Z Vojcem narediva malo šolo telekomunikacij z voki-tokijem. Jasno, določim mu slabšega, ter na hiter vržem uč v njuno gajbo. Madre mia, glej nereda! Total kaos. Katastrofa. Takle na pot.

Ups, sorči. To ni to. Slika je iz kasnejše Španije. Bilbao. Je pa res neurejeno.

Nažokamo zadnje kapljice domače, kao poceni nafte, ter se zapodimo proti Apeninom. Benetke, Verona, Brescia, Piacenza, Genova in Ventimiglia so kar švigali mimo nas. Drvela sva čez 80 na uro. Jebiga, Gorenjca. Na koncu smo še plačali uporabo AC skozi Italijo 45€. Al' pa je bila to multa. Pred F mejo smo se spustili na obalo in kmalu obžalovali. Do Monaca smo se šli rally po ozkih, strmih in prometnih cestah, potem pa prešvicani in adrenalinski poiskali najbližjo avtocesto. Ne pitam kolk košta, sam da ni drago. Do Antibes 3,80€. Tisti dan smo prevozili slabih 900km. Na AC parkirišču, po parih kozarcih rdečega, spimo kot jagenjčki. Ne vem kdo je smrčal.

26.06. Točimo dizel po 1.069 in sicer za 80€. Zopet šest evričev za AC in zopet po lokalnih cestah do Aixa. Zvečer smo prispeli pod zidove Carcasoneja, na urejeno parkirišče (43,20548; 2,37091) s pitno vodo, odtokom in WC luknjo.

Malo večernega utripa gradu, potem pa še jutranji sprehod.

27.06. Po gorenjsko smo jo stisnili s parkirišča že pred deveto in se premaknili kakih petsto metrov mimo gradu, naprej na libre P. Nekaj fotk, ki niso uspele brez stalno brnečih potniških letal nad nami.

Od tam smo odrinili proti naslednji, nam sveto zarisani točki, Lourdesu. 240km. Na hitro zavijemo v Galsko vas in se znajdemo pod visokimi, zaklenjenimi vrati in leseno ograjo iz hlodov. Galcev ni bilo doma. Tudi ponudba v obliki pečenega vola nas ne zadrži v bližnjem naselju prijaznih domačinov.

Privoščimo si pa ogled gradu Manevre (katarski grad).

V Lourdesu se parknemo prav v center, kjer prespimo brez problema. Ogled mesta Lurd, cerkve, ljudi. Blišča klera in nesreče človeka.

28.06. Štartamo proti Biarritzu, napadamo Atlantik. Plaža lepa, voda komaj znosna za nas zmrznjence. Tam nek Bohinj. Prav bliz za parkirat ni bilo, pa smo po parih toplohladnih šokih nadaljevali pot, ter prestopili v Španijo. Takoj sem navalil na nafto po ceni 0,945€ in sicer za 81€. Števec je kazal 1903km od doma, kar pomeni, da sem prevozil več kot 1000km z enim točenjem. Lepo.

V španski Baskiji smo si določili kot zanimivost Bilbao in Guggenheimovo moderno palačo iz niklja in jekla. Exponeki. Neki kot sidnejska opera.

Začelo je deževati, kar nas ni motilo pri pohajkovanju. Pod streho bifejčka v bližini je igral amaterski jazz ansambel. Ritem nas je mal zanesel, pa še žejni smo bli.

Gugelheima ni bilo doma oziroma imel je zaklenjena vrata. Komaj smo še našli našo ulico in gajbice nakar z grozo ugotovimo, da smo imeli obisk. Pa ne skozi vrata. Skozi stransko Seitzneki okno. Ključa niso imeli, pa so odlomili par kljukic. S posegom niso prav obogateli. Ugotovili smo, da v razmetanem bivalniku manjka samo par nizkocenovnih sončnih očal. Okno smo za silo porihtali, Berno in Vojca pomirili. Žandarjev nismo obveščali. E, zdaj pride una slika iz uvoda.

Spremenili smo načrt in tukajšnje spanje prestavili na AC parkirišče, kakih petdeset km od Bilbaoa.

29.06. Od tam se zjutraj malo boljše volje odpravimo po AC, smer Burgos. Za uporabo cest plačamo 17,40€. Mal' velik se nam je zdelo. Ko smo že bili pred odcepom z AC, se spomnimo, da v GPS damo ukaz AC neplačljive. To nas reši. Ostali smo gor ter samo enkrat obvozili cestninsko postajo do P meje. V nadaljevanju smo se vzpeli, pa ne po kolenih, na 1225m/nm, ker so nam tam cesto speljali. Templarski grad nam je bil v napoto, pa smo ga dodobra prečesali. Ponferada so ga poimenovali.

Smer Lupo, trdnjava, obzidje. Sl.

Naš naslednji cilj je bil Santiago de Compostela. GPS naprava nas pripelje do parkirišč pri tenis igriščih, na koordinatah 42,880447; 8,546303.

Prispeli smo zvečer. To zaradi parkirišč, ki so takrat na voljo in brezplačna. Drugače dopoldan plačaš 0,50€ za pet ur. Bohinjske redarje v malo šolo, kar peš. Tisti večer smo si ogledali cerkev in dogajanje okoli in v njej. Ruski cerkveni ženski zbor nam je prepeval kar nekaj časa. Potem smo pofočkali še ostale mestne kamnine.

30. 06. Drugi dan do 14. ure smo seveda napolnili parkirni strojček s centlni in si privoščili ogled cerkve in mesta. V mestu, na ulicah, na vsakem vogalu, trgu, gostilni, parku, ter v vsakem trenutku srečuješ utrujene romarke.

Iz romarskega središča se odpravimo proti Portugalski in za sabo pustimo 56 ur vožnje. Tik pred prehodom iz Španije na Portugalsko srečamo znance, popotnike z Jesenic in Brega. Majdine bivše sodelavke na polovici krajše svete poti. Viana do Costelo se je imenovalo mesto.

Tista Korejka na sliki ni Brežanka. Priključila se je skupini na letališču. Deležen sem bil njenega srčnega objema. Pa ne zaradi lepote, fotkiča sem ji popravil.

Končno Portugalska.

1.7. Zjutraj ogled cerkve St. Lucije s krajšim pohodom iz pristanišča do cerkve. Vzpenjača vozi, samo se plača. Mi pa zagnani športniki, če gre za dnar. Slikovita pokrajina z mostovi iz različnih obdobj. Spet naftna žezja. Fičota

častim s 50€, ker je dizel tukaj 1.059.

Naprej se napotimo do Ponte de Lima. Ponte de Barca, smer Braga. Ogled Bom Jesus. Stolnica Se.

2.7. Potem proti Barcelosu. Kot je že forumaška navada, smo se odločili da si ogledamo sredin sejem v mestu. Po nasvetu lokalnih žejnih redarjev, se utaborimo nek na robu trga. Zjutraj se zbudimo sredi cirkusa, ter se z evriči vključimo vanj.

Utrjeni od barantanja in nakupov se odpravimo proti Guimarešu. Tukaj se sparkiramo v centru, kjer tudi prespimo.

3.7. Malo pošnjo famo obalo in sicer v Vila do Conde. AC do tam nas stane 6€, kar se nam zdi veliko. P na 41.36629; 8,76012. Vreme oblačno, vse lepo in zeleno, ne piha.

Naslednja destinacija Porto. Tu vzameva zeleni avtobus zgoraj brez, kar se nam zdi zelo praktična varianta za ogled več znamenitosti v krajšem času. V ceno 10€ je vključen ogled vinske kleti in degustacija Portovca.

Poslovimo se od prijetnega središča s precejšnjimi zalogami Portovca. Zvečer spimo na plaži Espinho.

4.7. Z nekaj centi drobiža častimo lokalne redarje na P, ter tam ostanemo še eno noč. Prav na plaži. Lepa kilometrska plaža in državno prvenstvo v odbojki in rokometu na mivki. Nekaj za dušo. Poldrugo kilo sardelic je bilo dovolj za nas štiri in mimoidoče, ki so cedili slino. Sardelice sem snel iz mreže lokalnega ribiča za dva evriča.

5.7. Mal nas osveži par kapljic, nakar se odpravimo proti Alveiri. Ogled ladjic, potem proti Coimbri. Ogled in spanje na P.

6.7. odhod proti Leiri. Vmes se ustavimo v vasi Cionbaridge, ter si po znižani ceni, 2€, ogledamo rimske zapuščine nad in pod tlemi. Čeprav pod vedrim nebom, zelo dobro ohranjeni mozaiki.

Batalha-Fatima. Že znana zgodba o nesrečni ljubezni Pedra in Injes.

Nek vmes tankam 80l za 80.€ Od vseh teh svetih krajev me je navdušila Fatima. Pa ne zaradi svetosti, pač zaradi tega, ker vsaj nekaj ponujajo brez plačila. Veliko parkirišče za osebna vozila, za avtodome, prikolice, z vodo in mizami. Velik asfaltni trg pred cerkvijo iz snežno belega marmorja tisti dan ni bil tako obljuden. Pravijo, da je trg večji od tistega v Vatikanu. Temperatura zvečer pade na 15 stopinj.

7.7. Odhod proti Tomarju. Ogled samostana in gradu imponantnih dimenzij. Costelo de Almourol. Alcobaca zelo podobno. Batalha, spimo na P.

8.7. Smer odhoda - Obidos. Odločim se za stranski vhod in hitro ugotovim, da ni za velike medosne razdalje. En ovinek v klanec sem še popravljaj, drugega pa še komaj nazaj zvozil. Pomagala bi blokada diferenciala. Prehodimo celotno mestno obzidje s katerega občudujemo rodovitno pokrajino. Pravijo, da je bil grad včasih pristanišče, ter da se je morje umaknilo pesku in mulju. Dolg zaliv nedaleč stran, z veliko plimo in oseko, bi lahko potrdil to zgodbo. Na tukajšnjem parkirišču, prav po domače, toplotno obdelamo par ribic.

Obvozimo cel zaliv in se parknemo v nek kamp parkirišče. Spet brezplačno, za vikend. Drugače dva evra na dan.

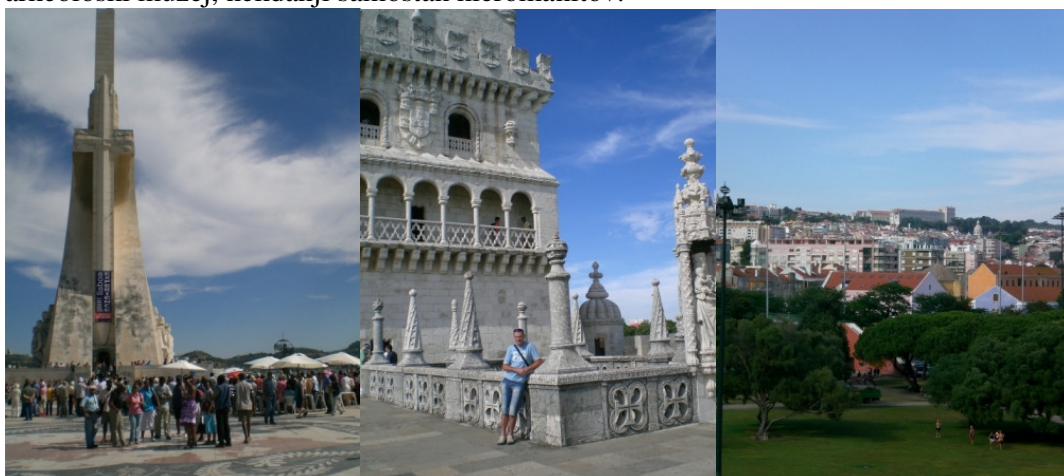

9.7. Za to ceno in tako lepoto ostanemo še en dan. Malo si namočim jadro in preorjem s smernikom polmetrsko plitvino zaliva. 39,42788; 9,22002 mi je kazalo.

10.7. napademo Lizbono. Zavijemo na najbolj zahodno celinsko obalo Cap de Roca. Piha k' hudič.

Nafutramo se za zaprtimi okni, ter se odpravimo proti prestolnici. Parknemo na lepem parkirišču v Belemu, ter zvečer obhodimo mal bolj luksuzen kvart z vilami in veleposlaništvi. Našega nismo srečali, smo pa kockastega. Na isti strani ceste in železnice so postavili arheološki muzej, nekdanji samostan hieromanitov.

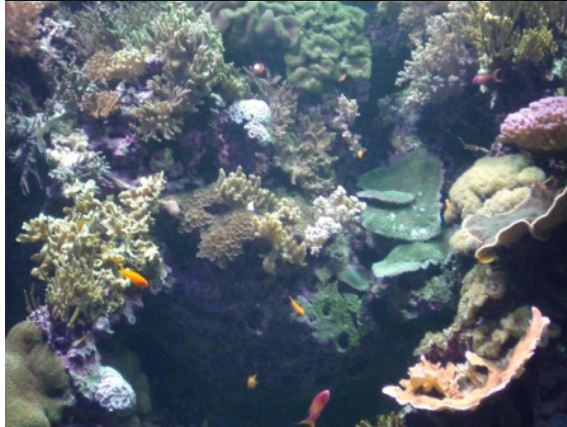
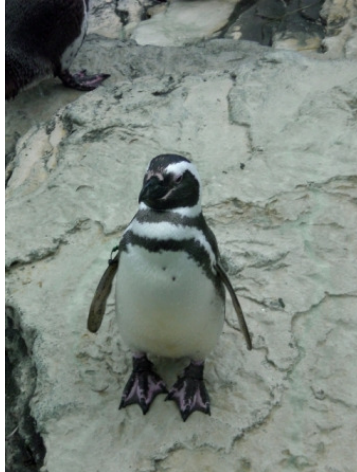
11.7. Za ogled Lizbone se odločiva za rumeni kabrio bus za 15€. V ceno je vključen prevoz z rumenimi tramvaji in rednimi avtobusi. Naporno.

Vojc se mi je hotel skrit, pa ga je Berna izdala.

12.7. sva rezervirala za ogled oceanografskega muzeja v Lizboni, 38,76093 in 9,09335, drugega po velikosti v svetu, trdijo. Posloviva se od Berni in Vojca in začneva samostojno pot. Zgodaj prideva na parkirišče, kar je garant za čim boljši plac. Fascinira naju podvodni svet v živo na enem mestu. Majda izmenja še nekaj besed z ribicami in se po treh urah posloviva od Oceanariuma Lisbona.

Ker sta predhodni večer z letalom v Lisbono prispela Riki jr in Kristina, je bil red da se tašča izkaže z domačo kuho. Klicala sta iz Belema. Ponovno nazaj do Belema in ponovno snidenje z Vojcem in Berni. V tem času se juniorja pokažeta z Belemškega stolpa, spijemo enega Portovca in po nekaj dneh same trave, ornk jemo.

Skupaj se napotimo do Gulbenkianovega muzeja umetnosti in edine mestne mošeje.

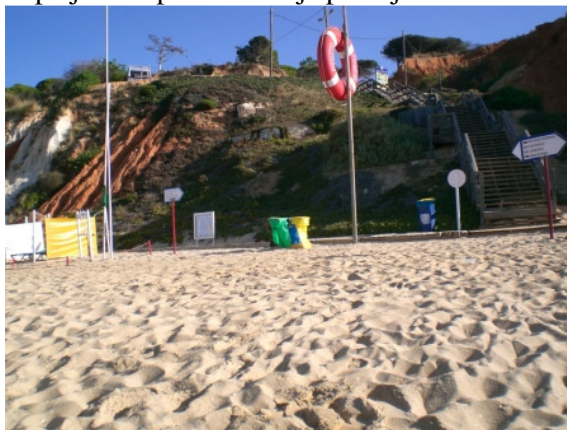
Od tam deca v mesto, midva smer najdaljši most Vasco de Gama, smer Algarve. Prtisnem še nekaj plutovcev.

Izbrala sva cesto brez plačila, kar se je izkazalo za zelo srečno naključje. V nedeljo zvečer, kot da bi se peljal proti naši in cro obali. Nasproti skor nepretrgana kolona. Midva počasi 80-90. Skupna poraba od doma je kazala 8,3l/100km (4000km). Na 4kkm fičo resetira podatke.

Prispela sva v vetrovno Albufeiro z zapletenim prometnim sistemom in prometno gužvo. Spustila sva se v stari del mesta. Še dobro, da sem prej naredil zastoj in obrnil. Angleška norišnica. Zapustiva mesto pozno in se nastaniva za eno noč v Olhos de Agua. Mirna ulica, mirno spanje.

13.7. Zjutraj se premakneva na plažo Falesie 37,08640 in 8,16808 in zasedeva najlepše od vseh petih P. Ostali parkirajo na strmi cesti ali po sistemu pripelješ, vržeš ven, popoldan odpelješ. Kopalce?? Bolj sprehajalce.

Zvečer se premakneva v Faro in po naključju najdeva krasen plac za spat, ob fontani in na obali. Bilo nas je ene deset avtomotov. Prav ob obali je železnica in letala do pozne ure grmijo, samo za ta d'nar je pa terna. Vojc je rekel, da številke niso prave. Meni je kazalo 37,01147 in 7,93304.

14.7. Počasi se posloviva od Algarve in Portugalske.

Tavira, San Antonio, Sevilla. Španija. Tankam 85l za 82€. Cadiz-Algeciras. Ustaviva se pred samostanom da pomalčava. Majda firbec gre not. Zgodovino samostana prebere iz ploščic.

Naprej je najina smer Gibraltar.

Gužva. Norišnica. Bolj sem navijal za peš, bolj je kamera za avto. Pa sva imela dolgo pot nazaj v Španijo. Kot nekakšno slepo prometno črevo. Pošljejo te na letališče ali kaj, kjer stojiš in se po pol metra premikaš v šestih-sedmih kolonah. Žal mi je vsake minute zapravljene pri opicah. Pravijo, da so tam prosto živeče opice. Malaga, Loja, Granada. Slednja me je očarala. Planota nad tisoč metrov, polna mandeljnov, oljk in trte, ter polja obdelana do gora. Spiva na P ac. Za šipo dobiva od turistične zveze opozorilo o

nevarnosti kraj in vlomov. Spet varnostni ukrepi.

15.7. Murcia prelaz 1300mm. Oljke, sneg v gorah. Kmalu potem nam zaštega levi žmigovc Fiata. Moja pravi zaradi prekomerne rabe. Tankam 64l za 60,5. Proti Barceloni nikakor ne priporočam obalne ceste. Sreča, da je bila tema in se prepadi niso dobro videli. Pa še na Majdini strani so bili. Skozi Barco noro. Fiat ne gre na zrak, pa se odločim, da ga presenetim z novo dozo mineralnega olja. Šov. Na veliki, prazni črpalki čakam, da se kdo pojavi ali da sam tankam. Vtaknem, pritisnem, nič. Grem proti vhodu v stavbo, nič. S strani opazim nekaj mladincev, ki se dolgočasijo in mali kukerle, ter za njim nejevoljnega prodajalca. Mu pokažem, da bi točil, on mane palec in kazalec. Vztrajam, on pa tudi. Grem na šalterček in opazim, da je bolj varovan od naše SKB. Doturim mu tistih 50e in si postrežem s parimi litri. Kje živijo, sem se spraševal. Spraviva se na AC. Cestnina 3,20e. Spiva na P nedaleč stran, zavarovana z vsemi možnimi sredstvi.

16.7. Smer Girona. Odločiva se za popravilo žmigovca, ker se ni dalo vozit skoz vsa ta krožišča. Da pripomnim, da so na vsej tej poti sama krožišča. Kakšen daljši ad bi imel še bajsikle v enem, nos pa že v drugem krožišču. Tako sem prevozil nekaj sto kilometrov. a so bili ostali udeleženci prav zmedeni. Problem je bil večji zaradi dvopasovnih krožišč. Greva na Sent Celoni 41,68803 in 2,49636. Dobiva servis Fiat-Iveco. Fiat ko Fiat. Čakajoč stikalo iz Madrida, sva skočila na bližnji Arenis de Mar. Dokaj neprijazno za avtodome sodeč po prometnih znakih. Tisti dan in drug dopoldan sem bil slep in gluh za prepovedi.

Nekaj znanih osebnosti je bilo tam. Meni tkole rečejo Španci.

Tam sem tudi srečal Frenka z novim modelom ruzaka.

17.7. Dopoldne ponovno na plažo, potem nazaj po žmigovc. Mojstra nekako to s težavo zamenjata in veselo oddirjava naprej proti Gironi. Tankam še 46l za švoh 43e. Spiva v Brignolosu cca 100km pred Cannesom, blizu Frejusa. 43.40891 in 6.06314 v centru mesteca.

18.7. naprej Cannes, Nice, 54,5 za 58e. Gužva. Posloviva se še od Francije in Nice

Prevozila 7550km.

Povprečna poraba na prvih 4000km je bila 8,3l/100km, ostalo pa 9,3.

Vse skupaj, na tehtnico, ceneje kot pri nas. Tako, na uč.

Cestnine tam nek 150€.

Gorivo, ne vem. Lahko kdo preračuna. Tam nek 700€.

Ostali stroški: Tud sanja se mi ne. Nikoli mi ni ratalo potegniti črto.

